

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1000/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. и 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Трлаковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву К 47/17 од 04.06.2021. године и Кв 96/23 од 03.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Трлаковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Смедереву К 47/17 од 04.06.2021. године и Кв 96/23 од 03.05.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву К 47/17 од 04.06.2021. године, у ставу првом, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Марића и Жељка Трлаковића за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 3.032.010,00 динара који ће бити исплаћени из буџетских средстава суда, у ставу другом наложено је рачуноводству Вишег суда у Смедереву да у року од 60 дана по правноснажности тог решења окривљеном АА уплати новчани износ у висини од 3.032.010,00 динара на текући рачун, а у ставу трећем одбијен је захтев бранилаца окривљеног АА, адвоката Срђана Марића и Жељка Трлаковића за накнаду трошкова у преосталом делу до тражених 9.198.596,00 динара.

Решењем Вишег суда у Смедереву Кв 96/23 од 03.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба адвоката Срђана Марића и адвоката Жељка Трлаковића бранилаца окривљеног АА и потврђено решења Вишег суда у Смедереву К 47/17 од 04.06.2021. године, којим је делимично усвојен захтев за надокнаду трошкова поступка бранилаца адвоката Срђана Марића и адвоката Жељка Трлаковића, тако што је одређено да се надокнаде трошкови поступка у износу од 3.032.010,00 динара, док је

одбијен захтев бранилаца у износу од 6.166.586,00 динара, а до тражених 9.198.596,00 динара.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Трлаковић, због повреде закона на основу члана 485. став 1. ЗКП и повреде права на правично суђење зајамчено Уставом РС, а из образложења произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 441. тачка 4) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи, у складу са наводим захтева.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на повреду кривичног закона из члана 441. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су првостепени и другостепени суд пропустили да одлуче о трошковима које је окривљени имао на име састава поднеска од стране браниоца у истрази – није одлучено о трошковима на име састава жалбе од 13.04.2007. године на решење о притвору Кв 93/07 од 05.04.2007. године, иако су ови трошкови тражени трошковником од 27.02.2017. године.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исту повреду кривичног закона, са истоветним образложењем одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе на страни 4, став 7 и страни 5, став 1 образложења своје одлуке изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео је због повреде права на правично суђење зајамчено Уставом РС (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), али како у смислу члана 484. ЗКП, бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда којом је утврђено да је повређено право окривљеног АА, Врховни суд је нашао да у том делу захтев, у смислу члана 484. ЗКП, нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијана решења донета уз повреду члана 261. ЗКП, јер је окривљеном досуђена награда за трошкове одбране у

износу од 50%, а из списка предмета произилази да је окривљени АА ангажовао браниоца адвоката Родољуба Стефановића пре окривљеног ББ, па је окривљеном АА требало досудити 100% награде утврђене Адвокатском тарифом, или је, применом начела правичности, требало досудити окривљеном АА 75% награде утврђене Адвокатском тарифом, уколико је суд стао на становиште да двојица окривљених имају једног заједничког браниоца.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је суд окривљеном АА на име трошкова одбране требало да досуди накнаду за одржане главне претресе на којима окривљени није био присутан, али јесте био присутан његов бранилац, а на којима је поступајући судија донео решење о раздвајању поступка у односу на њега, у висини неодржаног главног претреса, као и накнаду за трошкове одбране за неодржане главне претресе на које је приступио само бранилац окривљеног, али не и окривљени АА, јер су трошкови настали самим доласком браниоца, а на записницима са главних претреса није констатовано да су трошкови скривљени од стране окривљеног АА.

Надаље бранилац окривљеног у захтеву наводи да је и суд погрешно утврдио удаљеност у километрима између Смедерева и Крагујевца, као и да је неоснован закључак првостепеног суда да захтев за накнаду трошкова на име путних трошкова, одсуства из канцеларије и дневнице браниоца треба умањити за 50% у односу на окривљеног АА, већ их је требало досудити у траженом износу у проценту од 100%.

По налажењу Врховног суда, на напред наведен начин захтевом браниоца окривљеног АА оспорава се начин обрачуна трошкова кривичног поступка и оцена суда у погледу тога да ли поједини издаци представљају нужне трошкове, што све представља чињенична утврђења суда, па како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) не представља законом прописан разлог, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је оценио да је захтев браниоца окривљеног АА у наведеном делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да првостепени суд не даје разлоге због којих предлог за обустављање поступка од 11.10.2016. године сматра необразложеним поднеском и исти не досуђује у тој висини, а реч је о образложеном поднеску којим се указује на чињенице у прилог одбрани, сходно Тарифном броју 4 АТ, док другостепени суд сматра да ови наводи браниоца у жалби у оваквом поступању првостепеног суда нису од утицаја на правилност и законитост решења првостепеног суда.

По налажењу Врховног суда на наведени начин бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић